

[Ministeren for skatter og afgifter]

om en lempelse af afgiftsbelastningen for danske produkter, som ofte bærer en væsentlig højere værdiafgift end importerede produkter, fordi de er mere energiøkonomiske og af højere kvalitet og dermed dyrere at fremstille. Et tilsvarende ønske er blevet fremsat af Centralforeningen af Metalarbejdere i Danmark (CO-Metal). Efter omlægningen til stykafgifter bliver afgiftsbeløbet det samme for dyre apparater som for billige apparater. En tilsvarende afgiftsomlægning er tidligere foretaget for fjernsynsapparater og videoapparater i henholdsvis 1977 og 1982.

Omlægningen af afgiften tilsigter ingen ændring af afgiftsprovenuet for de nævnte varer, der i 1984 udgjorde ca. 265–270 mill. kr.

Det foreslås endvidere i begge lovforslag, at der gives adgang til at fastsætte regler om godtgørelse af afgift for varer, der udføres til udlandet. Dette gør det muligt at godtgøre den afgift, der er betalt af afgiftspligtige varer, f.eks. radioer og grammofoner, der købes hos detailhandlere og derpå udføres til udlandet, f.eks. af turister. Efter de foreliggende oplysninger kan enkelte detailforretninger have et meget betydeligt salg til udenlandske turister.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af bolig i egen ejendom).
(Lovforslag nr. L 156).

Den årlige regulering af enfamiliehusenes kontante ejendomsværdier pr. 1. april 1984 medførte kraftige stigninger i forhold til ejendomsværdierne året før.

Disse stigninger, der i gennemsnit udgør ca. 24 pct., vil få konsekvenser for beregningen af den skattemæssige lejeværdi for indkomståret 1985 og de følgende år.

Lovforslaget har til formål at hindre, at stigningerne i ejendomsværdierne udløser pludselige og uforholdsmæssig store stigninger i lejeværdierne.

For det første foreslås det, at reglerne om det maksimale beløb, lejeværdierne kan stige

mellem to år, ændres, således at stigningen i lejeværdierne i højere grad end efter de gældende regler kan fordeles over flere år.

Efter de gældende regler kan lejeværdierne som hovedregel ikke stige mere end 3.500 kr. fra det ene år til det andet. Dog kan lejeværdien blive 20 pct. højere end året før, selv om den stiger mere end 3.500 kr.

Da en stigning på 3.500 kr. pr. år for mange pensionister vil være meget belastende, foreslås det, at beløbsgrænsen for de skattepligtige, der er fyldt 67 år, nedsættes til 1.000 kr.

For skattepligtige under 67 år foreslås beløbsgrænsen nedsat til 3.000 kr., hvilket vil gavne ejere af mindre ejendomme.

20 pct.s betingelsen foreslås bibeholdt for alle skattepligtige.

Efter de gældende regler gælder bestemmelserne om begrænsning af lejeværdiens stigningstakt ikke for ejendomme, der er omset i et af sammenligningsårene, eller ejendomme, for hvilke lejeværdien for et af sammenligningsårene opgøres efter særlige regler.

Stigningen i lejeværdierne vil således i 1985 få fuld og øjeblikkelig virkning for skattepligtige, der i 1984 eller 1985 har købt eller solgt ejendom, har foretaget nybygning eller større forbedringer eller har ændret anvendelsen af ejerboligen.

Disse skattepligtige har efter regeringens opfattelse lige så stærkt behov for et værn imod pludselige stigninger i boligudgiften som skattepligtige, der i 1985 vil få begrænset lejeværdistigningen efter de gældende regler. Bestemmelsen om, at begrænsningsreglen ikke gælder i disse særlige tilfælde, foreslås derfor ophævet. Da reglerne om beregning af lejeværdierne i de fleste af disse situationer vil være relativt komplicerede, foreslås det, at ministeren for skatter og afgifter fastsætter disse regler.

For det andet foreslås det, at grundbeløbet for den såkaldte progressionsgrænse i lejeværdiberegningen ændres, således at beløbsgrænsen for 1985 vil blive 1.000.100 kr.

Lejeværdien beregnes som 2,5 pct. af den del af ejendomsværdien, der ikke overstiger denne grænse, og 7,5 pct. af resten. Fastsættelsen af progressionsgrænsen sker ved hjælp af et grundbeløb, der reguleres årligt ud fra et skøn over den forventede indkomststigning. I dette skøn tages der ikke hensyn til

[Ministeren for skatter og afgifter]

udviklingen i ejendomspriserne. Efter reguleringen vil grænsen fra 1984 til 1985 stige med 2 pct., nemlig fra 802.100 kr. til 818.300 kr. Ejendomsværdierne er som nævnt i samme periode i gennemsnit steget 24 pct.

På denne baggrund har regeringen fundet det rimeligt, at progressionsgrænsen for 1985 fastsættes til 1.000.100 kr., således at den procentvise stigning i progressionsgrænsen i forhold til 1984 vil svare nogenlunde til den gennemsnitlige stigning i ejendomsværdierne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

(Lovforslag nr. L 159).

Siden 1960 har der i arbejdsministeriets regie været udbudt korte, direkte erhvervsrettede uddannelser for medarbejdere i produktionen med det formål at sikre størst mulig overensstemmelse mellem arbejdskraftens kvalifikationer og erhvervslivets behov.

Det første initiativ var etableringen af specialarbejderuddannelsen, jfr. lov nr. 194 af 18. maj 1960 med senere ændringer. I 1965 blev efteruddannelsesordningen for faglærte m.v. etableret, og siden er i takt med behovene på arbejdsmarkedet etableret den særlige omskolingsordning og de erhvervsintroducerende kurser (EIFU/EIFL).

Arbejdsmarkedsuddannelserne er et indarbejdet og velfungerende uddannelsessystem, der i de forløbne 25 år har medvirket til at løse omstillings- og tilpasningsproblemerne på arbejdsmarkedet, og som også i de kommende år må forventes at få en helt central placering i forbindelse med løsningen af de meget store opgaver, som opsvinget i økonomien og den teknologiske udvikling vil stille det danske samfund over for.

Hovedsigtet med dette lovforslag er at skabe et ajourført og moderniseret samlet retsgrundlag for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Først og fremmest sker der en samling af regelgrundlaget for de forskellige uddannelsesaktiviteter i en fælles lov og en lovfæstelse af de uddannelsesprogrammer, herunder ikke mindst efteruddannelsen af faglærte m.v., der

hidtil alene har haft hjemmel i de årlige finanslove.

Endvidere er der foretaget en ajourføring i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted, herunder indarbejdet sådanne supplerende nydannelser, som uden at bryde med hidtidige grundlæggende principper for arbejdsmarkedsuddannelsessystemet kan sikre, at det kan bevare og styrke sin fleksibilitet og åbenhed over for nye behov og dermed sin centrale placering i den samlede arbejdsmarkedspolitik.

Arbejdsmarkedsuddannelserne omfatter mere end 800 forskellige korte, joborienterede kursustilbud, som uddannelsesinstitutioner og lokalområder kan sammensætte således, at udbuddet af kurser hele tiden svarer til det lokale behov.

Grundprincippet i uddannelsessystemet, nemlig at der er tale om et tilbud til arbejdsmarkedets parter om inden for de lovmæssige og bevillingsmæssige rammer at iværksætte de uddannelser for specialarbejdere, faglærte arbejdere m.v., som der er behov for på arbejdsmarkedet, er fastholdt. Initiativet til uddannelsernes iværksættelse inden for hovedprogrammerne ligger således fortsat hos arbejdsmarkedets parter, og det er op til brancheudvalg og faglige efteruddannelsesudvalg at udarbejde forslag til uddannelsernes indhold.

Arbejdsmarkedets parter medvirken sikrer, at uddannelserne svarer til virksomhedernes behov, og at uddannelserne har bred anerkendelse på arbejdsmarkedet.

Den økonomiske styring forankres hos arbejdsministeren.

Forslagets regler om finansiering af uddannelserne og om de økonomiske vilkår for deltagerne svarer med mindre justeringer til de gældende.

Det understreges, at lovforslaget ikke ændrer arbejdsmarkedsuddannelsesfondens status, jfr. lov nr. 614 af 21. december 1983.

Forslaget indeholder forskellige nye elementer.

Særlig kan nævnes, at der etableres nye uddannelsesmuligheder for grupper på arbejdsmarkedet, der grænser op til specialarbejdere og faglærte, jfr. forslaget kap. V. Der tænkes her især på arbejdsledere og juniorteknikere. Endvidere er der nye bestemmelser om brugerbetalt aktivitet og hjemmel for arbejdsministeren til at iværksætte ud-